"Umut ikliminde yazılar yazıldı yağmurdan, rüzgardan köhneleşmiş yıkık dökük tuğlaların üzerine...

Kimi zaman utanç oldu dünyayı ikiye böldü; kimi zaman da kahrolsunlarla dolduruldu kimsenin fark etmediği belki de fark etmeye cesaret edemediği duvarlar. Ama bir hayali, umudu, söyleyecek bir sözü olan herkes sokak lambasının altındaki o duvara koştu."

ŞİMDİ, BİZİM DE SÖYLEYECEKLERİMİZ VAR!

içindekiler

CENGE GİDERKEN

Ben bir Türk'üm dinim, cinsim uludur,
Sinem, özüm ateş ile doludur,
İnsan olan vatanının kuludur,
Türk evlâdı evde durmaz, giderim.

Bu topraklar ecdâdımın ocağı,
Evim köyüm hep bu yurdun bucağı,
İşte vatan! İşte Tanrı kucağı!
Ata yurdun evlât bulmaz, giderim.

Yaradan'ın kitabını kaldırtmam,
Osmancığın bayrağını aldırtmam,
Düşmanımı vatanıma saldırtmam,
Tanrı evi viran olmaz giderim.

Tanrım şâhid duracağım sözümde,
Milletimin sevgileri özümde,
Vatanımdan başka şey yok gözümde,
Yâr yatağın düşman almaz, giderim.

Ak gömlekle gözyaşımı silerim,
Kara taşla bıçağımı bilerim,
Vatanımçün yücelikler dilerim,
Bu dünyada kimse kalmaz, giderim.

Mehmet Emin YURDAKUL